

[Miljøministeren]

loginævnets bidrag. Hertil kommer redegørelsen om miljøindsatsen i 1990'erne, hvori regeringen netop har peget på, at man med henblik på at beskytte vandressourcerne, begrænse spildevandsmængderne og mængden af forurenende stoffer i spildevandet vil overveje, om man i højere grad skal anvende økonomiske styringsmidler i form af afgifter.

Anvendelsen af økonomiske styringsmidler skal her som andre steder naturligvis tilrettelægges således, at det er foreneligt med en fortsat forbedring af konkurrenceevnen. Desuden må anvendelse af økonomiske styringsmidler ske i sammenhæng med den omlægning af skatte- og afgiftsstrukturen i øvrigt, vi talte om tidligere i dag, og under hensyntagen til målsætningen om en stram offentlig udgiftspolitik og regeringens ønske om at sænke skattetrykket og holde sig den sociale dimension for øje. Endelig skal der være mulighed for borgerne for at ændre adfærd; ellers fremmes miljøet jo ikke.

Som jeg har nævnt det, er det ingen let sag at kaste sig ud i, og jeg tror, man her har kastet sig ud i en vandfond på et område, hvor penge ville være overflødige, fordi vi i forvejen er i gang og regeringen har taget initiativerne. Jeg synes derfor, at vi hellere samlet skal diskutere, hvad der videre er fornødent for at løse den miljømæssige hovedopgave at sikre godt og rigeligt grundvand. Og den diskussion synes jeg vi skal vende tilbage til til efteråret.

Martin Glerup (S):

Socialdemokratiet fremsætter dette forslag, fordi vi mener, at et af de vigtigste miljøspørgsmål i Danmark er at sikre den fremtidige vandforsyning, fordi grundvandet og dermed vandforsyningen trues af en række farer. Der findes over 2.000 gamle lossepladser, kemikaliefaldsdepoter og industrigrunde, hvorfra der siver miljøfremmede stoffer ned i grundvandet, og man er efterhånden træt af rapport efter rapport. Nitratbelastningen fra intensivt dyrkede områder uden beskyttende jordlag over grundvandet er et andet punkt. Et tredje punkt er overudnyttelse af vandressourcerne. I hovedstadsområdet bruges over 100 mio. m³ mere vand, end der gendannes på et år med normal nedbør.

Det er tre hovedproblemer, hvor der er behov for at sætte langt mere tempo på opryd-

ningen, end der hidtil har været. Vandrådet, der er nedsat af miljøministeren, siger, at det vil vare mellem 30 og 100 år, hvis ikke der tages alvorligt fat. Vandrådet anbefaler derfor, at der tilføres området yderligere midler. Storstrøms Amt anslår, at det vil vare op til 75 år at rydde op dér, og noget lignende gør sig sikkert gældende andre steder.

Men i stedet for, at tempoet bliver sat op eksempelvis inden for jordrensning, så går det den gale vej. I 1990 blev der rensat 150.000 t jord på danske jordrensningsanlæg; i 1991 faldt det til 130.000 t, så der er et problem med tempoet i oprydningen.

Desværre trues vandforsyningen adskillige steder, fordi der ikke ryddes op. Der kan nævnes Lyacgrunden i Ballerup, hvor der regnes med afværgepumpning i 20-30 år. På Røde Port Savværk tilhørende Skov- og Naturstyrelsen har miljøministeren vist heller ikke fundet penge til at få ryddet op efter en forurening i 27 meters dybde.

Den alt for svage indsats på dette område må høre op, hvis ikke punktforureningen skal ødelægge endnu mere grundvand. Det er efter vores opfattelse for slapt, at der pr. 1. januar 1990 kun var afsluttet undersøgelse af 15 pct. af de registrerede affaldsdepoter, selv om man har brugt en stor del af de afsatte midler til undersøgelsesarbejde.

Den væsentligste kilde til grundvandsforurening i landområderne er udvaskningen af kvælstof fra landbrugsdriften. Derfor er det nødvendigt at få sikret miljøprioriterede arealer over værdifulde grundvandsressourcer, og det haster, fordi nitraten er et stigende problem for adskillige vandværker, navnlig i et bælte fra Hanstholm over Himmerland til Djursland. Miljøstyrelsen anslår, at 2/3 af det grundvand, der dannes i dag, overskrider grænseværdien for nitrat. Landbrugets samlede bidrag til kvælstofbelastningen af vandmiljøet ved udvaskning fra rodzonen skønnes fortsat at være på samme niveau som i sidste halvdel af 1980'erne. Der er således behov for en række dyrkningsaftaler med landbruget, så grundvandet ikke bliver ødelagt.

Endelig er der grund til at fortsætte og intensivere vandsparekampagnerne, navnlig i områder med underskud på vandbalancen. Selv om der gendannes grundvand, er der samlet set fornuft i at bruge vand med måde, for det spa-